

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **R. D.**, zastoupen Mgr. Zuzanou Kratěnovou, advokátkou se sídlem Baškirská 1, Praha 10, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2017, č. j. CPR-6843-3/ČJ-2017-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2017, č. j. 4 A 69/2017 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy rozhodnutím ze dne 22. 1. 2017, č. j. KRPA-26736-16/ČJ-2017-000022, uložila žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů správní vyhoštění a stanovila dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce jeden rok.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí o správním vyhoštění potvrdil.

[3] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou, která byla Městskému soudu v Praze doručena dne 14. 6. 2017. V ní uvedl, že rozhodnutí považuje za nezákonné, byl jím krácen na svých právech; napadá je proto v celém rozsahu a navrhuje jeho zrušení. Odůvodnění doplní do třiceti dnů.

[4] Městský soud usnesením ze dne 23. 6. 2017, č. j. 4 A 69/2017 - 12, žalobce vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení uvedl, které výroky rozhodnutí napadá a z jakých důvodů (skutkových i právních) považuje napadené výroky za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést, a aby formuloval návrh výroku rozsudku, jehož se domáhá. Současně soud upozornil žalobce na možné následky spojené s nevyhověním této výzvě. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 6. 7. 2017.

[5] Na výzvu žalobce reagoval přípisem doručeným městskému soudu dne 10. 7. 2017, ve kterém požádal o prodloužení lhůty k odstranění vad podání na dvacet dnů. Městský soud následně žalobci zaslal usnesení obsahující totožnou výzvu jako v případě usnesení ze dne 23. 6. 2017 s tím, že k odstranění vad byla žalobci opět stanovena lhůta v délce 15 dnů od doručení usnesení. Tato výzva byla žalobci doručena dne 28. 7. 2017. Na tuto druhou výzvu již žalobce nijak nereagoval.

[6] Městský soud dne 30. 8. 2017 vydal usnesení č. j. 4 A 69/2017 - 16, kterým žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl, neboť přes výzvu soudu žalobce neodstranil nedostatky žaloby, a nelze proto v řízení pokračovat. Konstatoval, že lhůta pro doplnění žaloby uplynula v pondělí 14. 8. 2017, žalobce v této lhůtě žalobu nedoplnil a neučinil tak ani do vydání usnesení.

II. Kasační stížnost a její posouzení

[7] Proti usnesení městského soudu podal žalobce (stěžovatel) včasnou kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona s. ř. s. a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Nezákonnost odmítnutí návrhu spatřuje stěžovatel v tom, že soud postupoval nesprávně a nepřiměřeně, pokud dospěl k názoru, že stěžovatelovo podání neobsahovalo podstatné náležitosti žaloby podle § 71 s. ř. s.

[9] Stěžovatel na výzvu soudu k doplnění žaloby reagoval žádostí o prodloužení lhůty, neboť se v této době nacházel v poměrně složité osobní situaci a nebyl schopen pružně a kvalifikovaně reagovat na výzvu soudu. Dle stěžovatele byla lhůta poskytnutá soudem k doplnění žaloby nepřiměřeně krátká, a to s ohledem na to, že žalobce je cizincem ne zcela dostatečným způsobem ovládajícím český jazyk. S ohledem na tuto skutečnost došlo k nepřípustnému krácení stěžovatelova práva na spravedlivý proces.

[10] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval formálními náležitostmi kasační stížnosti a konstatuje, že je podána osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem a míří proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Soud přezkoumal napadené usnesení

na základě uplatněných kasačních námitek; neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Stěžovatel postavil kasační stížnost na argumentu, že jím podaná žaloba obsahovala všechny náležitosti, zejména žalobní body, a že lhůta stanovená soudem k doplnění žaloby byla nepřiměřeně krátká.

[13] K posuzování, co je možno považovat za žalobní bod, se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, kde uvedl, že *„je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byť i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“*

[14] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzované věci žaloba žádný žalobní důvod, a to ani v nejhrubších rysech, neobsahovala. Stěžovatel namítal pouze to, že rozhodnutí je nezákonné a že tímto rozhodnutím a řízením, které mu předcházelo, byl zkrácen na svých právech. Stěžovatel ani v nejmenším nenaznačil, v čem měla nezákonnost rozhodnutí spočívat a jaká práva stěžovatele měla být zkrácena. Sám stěžovatel v žalobě uvedl, že odůvodnění *doloží ve lhůtě 30 dnů.* Je tedy zjevné, že si byl neúplnosti svého podání vědom.

[15] Městský soud proto postupoval zcela v souladu se zákonem a stěžovatele dle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval k doplnění žaloby, a to ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení. Nelze přehlédnout ani to, že ke stěžovatelově žádosti tuto lhůtu ještě prodloužil, a to až do 14. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že stěžovatel žalobu městskému soudu doručil dne 14. 6. 2017, dostal dostatečný časový prostor, aby její nedostatky odstranil. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že žaloby mířící proti rozhodnutí o správním vyhoštění soudy projednávají v přednostním režimu (§ 56 odst. 3 s. ř. s.) a musejí o nich rozhodnout do 60 dnů od podání (§ 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Jedná se tedy o agendu, ve které krajské soudy musejí postupovat bez zbytečných průtahů a v maximální možné míře respektovat princip rychlosti a ekonomie řízení. I s ohledem na tuto skutečnost tedy nemůže být pochyb o tom, že městský soud poskytl žalobci dostatečně přiměřenou lhůtu k doplnění žaloby. Namítá-li stěžovatel (a to až v kasační stížnosti), že lhůta byla nepřiměřená, neboť je cizincem, který neovládá dostatečně český jazyk, nic mu nebránilo, aby si společně se žalobou, nebo později během řízení o žalobě, požádal o ustanovení zástupce, který by mu pomohl žalobu kvalifikovaným způsobem a ve stanovené lhůtě doplnit.

[16] Ani tato kasační námitka není důvodná.

[17] Závěrem soud poznamenává, že si je vědom skutečnosti, že usnesením ze dne 16. 8. 2017, č. j. 3 Azs 66/2017 - 25, byla rozšířenému senátu předložena k posouzení mimo jiné otázka, zda se zásada koncentrace řízení dle § 71 odst. 2 s. ř. s. uplatní i na žaloby, v nichž absentuje jakýkoli žalobní bod. V nyní souzené věci nicméně soud žalobu neodmítl z důvodu opožděného uplatnění žalobních bodů, ale proto, že stěžovatel žalobu nedoplnil vůbec (ať již ve lhůtě pro podání žaloby, či ve lhůtě delší – stanovené soudem). Otázky předložené k řešení rozšířenému senátu tedy nemají na nyní souzenou věc vliv, a nebyl proto dán důvod k postupu podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.

III. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[18] Městský soud správně vyhodnotil, že žaloba neobsahovala žalobní body. S ohledem na to, že stěžovatel ani ke dvěma výzvám soudu žalobu nedoplnil, postupoval městský soud v souladu se zákonem, pokud po marném uplynutí lhůty k doplnění tuto žalobu odmítl pro neodstranění vad, v jejichž důsledku nebylo možno v řízení pokračovat.

[19] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl.

[20] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu